

337. Jeesus sanoo... Minä loin teidät Valoksi Kansakunnille... Antakaa Naamionne pudota...

MINÄ LOIN TEIDÄT VALOKSI KANSAKUNNILLE... ANTAKAA NAAMIONNE PUDOTA

Jeesuksen sanoja Sisar Clarelle, 18. Kesäkuuta, 2016.

Clare aloitti... Herran rauha on meidän kaikkien kanssamme. Nämä ajat, joissa me nyt olemme, ovat mitä äärimmäisimpiä, koska ne johtavat maailmanjärjestelmän tuhoon, sellaisena kuin me sen tunnemme. Herra on tulossa. Hän tulee takaisin johtamaan ja hallitsemaan Maapallolla. Mutta ennen kuin se voi tapahtua, täytyy tapahtua puhdistuminen. Ja nämä ajat ovat meidän puhdistautumistamme varten myöskin.

Jos me vetäydymme takaisin pelkoon, me emme tule korjaamaan hedelmää, emmekä kasvamaan pyhydessä. Toisaalta, koska nämä ajat ovat niin äärimmäisiä, on olemassa ennennäkemätön mahdollisuus kasvaa hyvin nopeasti aidossa pyhydessä.

Vain rypäleiden puristamisen kautta saavutetaan viiniä. Me olemme rypäleitä Hänen viinitarhassaan ja meistä tehdään ikääntynyttä, hienoa viiniä, kelpaavaa Kuninkaan pöytään. Kuitenkin jos me kutistumme taaksepäin, suojaamme itseämme Jumalan tekemisiltä, me menetämme kunnian tulla käytetyiksi Hänen korkeimpiin tarkoituksiinsa. Monet on kutsuttu, harvat on valittu ja vielä harvemmat vastaavat. Me voimme joko valita Jumalan ja pyhyiden tai valita itsemme ja keskinkertaisuuden.

Minä tulin lopen uupuneeksi elämäni julkisivuun; kompromisseja ja valheita piilossa hyvin kiillotetun ja ohuen puun takana. Hyvin, hyvin väsyttävää. Minä katsoin elämääni ja sanoin... ”Onko tässä kaikki, mitä minä olen, näyttelijä elämän näyttämöllä ja ovela julkisivu, joka saa minut näyttämään hyväksyttävältä ihmisen silmissä? Ihmisen, joka on tässä tänään ja huomenna poissa? Ihmisen, jonka oikut muuttuvat tuulen mukaan?” Mitä enemmän minä pohdin sitä, sitä enemmän se haaskahti korruptiolle ja minä uuvuin loppuun.

Ja oli muutakin. Minä pystyin tuntemaan sen. Elämässä oli muutakin kuin olla ihmisten arvostama. Itse luotujen rajojen ulkopuolella olemisessa oli jotakin jännittävää. Ja minä pystyin näkemään sen Äiti Teresassa ja hänen kaltaisissaan ja muissa suurissa sieluissa, jotka ottivat suunnattomia riskejä jättäessään haaleat elämänsä taakseen, tavoitellakseen jotakin paljon itseään suurempaa.

Minä näin heissä suuruuden, jota minulla ei ollut ja kun minä katsoin keskinkertaista elämääni, minä halusin enemmän. Mutta olinko minä valmis hyväksymään haasteen? Olinko minä halukas hylkäämään kaiken, saadakseni sen, mitä heillä oli?

Hitaasti Herra Jeesus houkutteli minut päästämään irti maailmasta ja jopa ilman minun tietämättäni. Ja sukeltamaan jyrkänteeltä tuntemattomaan – vain laskeutuakseni Hänen käsivarsilleen ja huomatakseni omaksumisen, jota minun sydämeni oli kaivannut – omaksumisen, joka koskee minun loppumatonta intohimoani ja pyrkimystäni tehdä vaikutus, jota maailma oli etsinyt. Mutta sen kaltainen rakkaus, jota minä kaipasin, sitä ei koskaan voitaisi löytää maailmasata. Minä en tiennyt sitä, ennen kuin Herra rakasti minua ja teki sen rakkauden ilmeiseksi minulle.

Yhtenä päivänä julkisivu putosi ja paise, joka oli minun vaarantunut elämäni, puhkaistiin. On kirjoitettu, että ei ole mitään kätkeyttä, mitä ei paljastettaisi. Ja minä tunsin itseni paljastetuksi, avuttomaksi ja täysin valmiiksi löytämään todellisen tarkoituksen elämälleni. Olin käyttänyt vuosia julkisivuni rakentamiseen, saavutuksineen: 500 dollarin päiväpalkalla valokuvaajana 70-luvulla,

aikakauslehti artikkeleita, jotka kutsuivat minun luonto valokuviani, avokätisiä kulutilejä ja kutsuja Washingtonin vaikutusvaltaisilta.

Minä olen vakuuttunut, että jokaiselle meistä annetaan vähintään muutama kutsu jättää julkisivut ja keskinkertaisuus taakseen, omaksuakseen Totuuden ja seisoakseen valossa Hänen läsnäolossaan. Väljähtynyt elämän, jota minä elin, päättyi yhtenä päivänä ja minä näin alastomuuteni Herran edessä. Minä olin valmis. Minä olin kyllästynyt pinnalliseen ja itsekkääseen elämään, kyllästynyt kaikkiin valheisiin ja poseeraamiseen, jota minä esitin vain oikeuttaakseni itseni muiden silmissä. Minä halusin olla pyhä. Pyhä Jumalan edessä, en ihmisen.

Koska tärkeät ihmiset väärinkäyttivät ja tekivät minut naurunalaiseksi menneisyydessä, minun ja muiden ihmisten väliin oli muodostunut teräksinen muuri, eikä vain siihen, vaan myös minun ja Jumalan väliin. Minä en oivaltanut omaa arvoani Herran vuodattamassa Veressä Golgatalla, pikemminkin minä tuomitsin maailmallisten standardien mukaan ja pidin sitä esillä maailman nähtävillä.

Mutta Jumala näki suoraan minun lävitseni. Ja Hänen rakkautensa minun kallisarvoiseen sieluuni ja Hänen halunsa nähdä minun todella elävän Häntä varten, sisältä ulospäin, motivoi Häntä tekemään minut tyytymättömäksi ja rauhattomaksi elämässäni. Minä kaipasin täyttää tarkoitukseni, mutta olin pitänyt niin tiukasti kiinni omanarvontunteen konseptista, että minulla ei ollut tilaa löytää Jumalan tarkoitusta. Minä estin sitä, kun olin peloissani, että olisin haavoittuvainen, jos tulisin naurunalaiseksi ja epäonnistuisin. Minä olin määritellyt, että en enää koskaan olisi mitätön.

Minä en ollut valmis toimeksiannolle ja missiolle elämässäni. Minä olin täysin valmistautumaton kohtamaan Jumalan, saati sitten suurtuhon, jota on luvattu näille lopun ajoille. Minä etsin arvoani turmeltuneesta lihasta, enkä löytänyt sitä. Mutta ennen kuin pystyin jättämään sen, minun täytyi päästää siitä irti, minun täytyi kohdata epäonnistumiseni ja tunnustaa, että minä en elänyt sitä, mitä varten Jumala oli minut luonut. Vain Hän pystyi vakuuttamaan minut siitä ja olen kiitollinen, että Hän teki. Tässä vaiheessa, Jeesus alkoi puhumaan...

(Jeesus) ” Kallisarvoiset sielut, jos te pidätte julkisivua yllä maailman nähtävillä, te kukistatte koko elämänne tarkoituksen. Minä loin teidät loistamaan ja olemaan valo kansakunnille, mutta te ette koskaan tule täyttämään sitä tarkoitusta, jos teidän valonne on haudattu maailmallisten laakeriseppeleiden pinon alle. Minun täytyy päästä syvälle sielunne herkimille alueille, missä Minä voin rakentaa pyhyden perustuksen. Kalliolle, en tämän maailman juoksuhielle, joka riistetään teiltä kuolemassa.”

” Kaikki se, mikä on maailmasta, tulee lähtemään ja vain se kuka te olette Minun edessäni ja Taivaan edessä, tulee säilymään. Tämä on teidän ikuisuutenne. Taivas on hyvin erilainen paikka kuin Maapallo; se mistä, te pääsisitte kuin koira veräjältä Maapallolla, on ilmiselvää Taivaassa olijoille. Vain totuus ja teidän sielunne kallisarvoinen arvo nähdään ja sitä kunnioitetaan.”

” Minä kuolin teidän puolestanne. Ymmärrättekö te? Teidän Jumalanne Veri uhrattiin Oikeuden alttarilla, puhdistamaan teidät synneistänne. Ei mikään, mitä te koskaan voisitte tehdä tai kerätä tässä maailmassa, mitään ei koskaan voitaisi verrata Minun Vereni hintaan.”

” Minä tein tämän, koska teidän alaston, kypsytön sielunne on kallisarvoinen ja herttainen Minulle. Kaikki, mitä te pinoatte siihen maailmasta, antaaksenne itsellenne arvoa, tahraavaa ja ryöstää teiltä Minun valoni teidän olemuksenne kautta. Pitääksenne maailman laakeriseppeleet, teidän täytyy elää maailman arvojärjestelmän mukaan. Maailma on ilman hengellistä valoa.

Maailma on luotua ainetta ja siitä puuttuu kestävää merkityksellisyyttä. Ei elämän ydinolemus vaan pikemminkin materian ydinolemus on jatkuvassa muutostilassa ja rappeutumassa.”

” Siispä, kun te elätte elämääne maailman standardien mukaan, te kuljette pimeydessä, sammuttaen valonne ja heijastaen sitä, mikä rappeutuu ja on kuolemassa. Voi, suuresti kallisarvoiset sielut, te Jumalan jättämät jäljet, hänen, joka teidät loi, teidän arvonne on mittaamaton! Ja mikään, mikä on lähelläkään Minun kuolemaani Ristillä, ei voi hyvittää teidän kurittomia teitänne ja tuoda teitä takaisin ikuisuuden Valoon.”

” Se, mitä teiltä vaaditaan, on kulkeminen alastomuudessa ihmisen ja Jumalan edessä, että teidän valonne voisi loistaa. Kun te löydätte Minun rakkauteni teitä kohtaan ja oivallatte, ketä te todella olette Minun läsnäolossani, teidän arvojärjestelmänne muuttuu välittömästi. Se mikä kerran oli korkeassa arvossa, nähdään sellaisena kuin se on: likaisia rättejä roikkumassa ruumiistanne. Kuin lepra, maailman kontaminaatio tukahduttaa teille hedelmöityksessä annetun valon.”

” Avatkaa itsenne Minun Rakkaudelleni. Minä en ole kuin kuka tahansa ihminen, jonka te joskus olette tunteneet; kaikki ovat turmeltuneita ja heiltä puuttuu aitoa rakkautta. Kun Minä rakastan teitä, Minä en sekoita Minun rakkauteeni maallisia arvoja. Minä etsin Minun Isäni kauneutta ja ainutlaatuisuutta, Hänen olemuksensa muovasi teidät. Ja Minä kaipaen lunastaa teidät tämän rappeutuvan maailman keskeltä ja saada teidät Taivaaseen Minun kanssani ikuisuudeksi.”

” Teillä ei ole mitään pelättävää, eikä mitään salattavaa Minulta. Tulkaa Minun luokseni alastomina ja Minä vaatetan teidät Minun oikeamielisyyteeni.”